

Mindste imod, tværtimod meget gjerne ville svare den Stat, de skulle svare, men som ikke holde af, at Enhver kan se ind i og snakte om deres økonomiske Situation, og som i alt Fald ville have Lov til at sige, ja, det har nu været det Skjøn, de Folk have givet, men vi have ikke angivet Noget, og vi skulle aldeles ikke have regnet efter, hvad der staar der. Jeg er overbevist om, at man fik en langt rigtigere og solidere Opgivelse fra Vedkommende selv, end man nu faar, og at Statteansættelsen derfor vilde blive mere retfærdig, end den nu er, naar man ikke har en saadan Offentliggjørelse. Det er derfor, jeg er derimod, altsaa reelle Grunde, men jeg indrømmer, at Vædringsforslaget jo ikke medfører nogen Forandring i den gamle Lov, og at man altsaa for saa vidt ikke kan indvende Noget derimod. Den sidste Paragraf, der foreslaas indført ved Vædringsforslaget under Nr. 5, har efter min Mening ikke videre Betydning, og jeg skal derfor heller ikke udtale mig stærkt derimod. Jeg er enig med det ærede Udvalgs Flertal i, at Skatteloven for Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 i flere Henseender kan trænge til et Gjenemsyn, og at endog flere af de væsentligste Principer, der ere nedlagte deri, kunne trænge til en Forandring. I saa Henseende er der ikke nogen Forskjel imellem os, men jeg tror ikke, at en saadan Forandring alligevel lader sig gennemføre, før en saadan Anskuelse bliver almindelig, og navnlig bliver almindelig hos Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og Kjøbenhavns Borgere, da dette jo er en særlig Lov, der kun angaar Kjøbenhavn. Jeg tror, at førend der bliver en større Misfornøielse med de i denne Lov nedlagte Principer, end der har viist sig at være, vil man ikke let komme til nogen Forandring af disse Principer, der er af nogen Betydning. Og dertil kommer nu, at Folkethinget jo egentlig selv er kommen til det Resultat, at den Slags Paragrafer, der forlange en bestemt Revisionsfrist, som man en Tid lang indførte i mange Love her i Landet, maatte man helst være fri for. I de senere Love er man efterhaanden kommen bort fra at have denne eller lignende Paragrafer. Hvorfor man saa skal indføre den her igen, veed jeg ikke, det er i alt Fald ikke konsekvent. Men jeg skal ogsaa om denne Paragraf indrømme, at Spørgsmaalet ikke er af stor Betydning. Det vil maaske forvolde Borgerrepræsentationen og Indenrigsministeren en Del Ulejlighed, maaske ogsaa os her i Thinget. Jeg er fuldstændig overbevist om, at denne Ulejlighed vil være unyttig, for saa vidt den ikke af sig selv vilde komme frem ellers. Derfor

stemmer jeg ogsaa mod denne Paragraf, Skjøndt jeg ikke tillægger den nogen Betydning.

Beth: Det er for at udtale mig om Vædringsforslaget i Betænkningen under Nr. 3, at jeg har begjæret Ordet. Dette Vædringsforslag gaar jo ud paa at bibeholde den saakaldte Skattebog, den trykte Fortegnelse over Folks Indtægter og den Skat, de deraf betale. Jeg vilde anse det for et stort Gode, om denne Skattefortegnelse blev afføstet, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, og jeg kan i saa Henseende i det Væsentlige henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte. Jeg deler i alt Væsentligt de Anskuelser om denne Skattebog, som han anførte. Jeg tror imidlertid, at til de Grunde, han anførte, endnu kan føies Noget, som jeg ikke hørte ham nævne, og det er det, at denne Skattebog benyttes af Folk til at renommere med Indtægter, som de ikke have, paa en Maade, som maa anses for yderst forkastelig. Folk, som staa paa svage Fødder, men som nodig vilde se deres Kredit rjstet, angive en langt høiere Indtægt, end de have, og denne Indtægt kommer saa til at staa i Skattebogen, der jo fremtræder for Offentligheden som et Slags officielt Dokument, og det giver deres Kredit en Styrke, som den ikke fortjener. Efter den Maade, hvorpaa den hele Digning lægges, er det klart, at af, hvad der staar i denne Bog, kan kun meget Lidt være Sandhed, ja, jeg vil egentlig sige, at den er en gruelig Bunte af Usandheder. Af de Grunde, jeg har nævnt i Forbindelse med, hvad den ærede sidste Taler anførte, vil jeg anse det for et stort Gode at komme bort fra denne Offentliggjørelse af Folks Indtægter. Jeg tror ogsaa, at i de Kredse, der bestjæftige sig dermed, er der en almindelig Stemning derfor, og det ser man da ogsaa deraf, at Lovforslaget gaar ud paa at afføste denne Bog.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg finder heller ikke Anledning til at komme videre ind paa de Oplysninger, der ere givne med Hensyn til videregaaende Ønsker om en Forandring i Skatteprocenten o. desl., saa meget mindre som Lovforslaget jo gaar ud paa at ordne og lempe lidt paa de Vanske-

Rettelser.

Sp. 2693, §. 23 f. n. „udføre“, læs: „indføre“.
— 2694, §. 28 f. o. „§ 1“, læs: „§ 2“.